

Optische illusies misleiden het oog

CULTUUR

Henny de Lange – 17:09, 27 februari 2017

▲ Platenhoes van David Bowie's 'Space Oddity', met op de achtergrond werk van Victor Vasarely. © TR BEELD

RECENSIE Optical art was een hit in de jaren zestig. Van asbak tot jurk en platenhoes, overal doken de vibrerende motieven op. Ze zijn nu te zien in Stedelijk Museum Schiedam. Een duizelingwekkende ervaring.

Woedend was de Britse kunstenaar Bridget Riley (1931) toen ze in de etalages van New York jurken zag hangen met motieven die waren ontleend aan haar schilderijen. Het was 1965 en ze was op weg naar het MoMa (Museum of Modern Art), dat een tentoonstelling wijdde aan haar werk en dat van andere op-art-kunstenaars. Het was het eerste grote overzicht van deze stroming, waarin het draait om optische illusies. Nog voor de opening waren de motieven en kleurvlakken die tijdens het bekijken van haar schilderijen lijken te gaan bewegen, opgepikt door mode-ontwerpers. Riley vond dat haar kunst was gedegradeerd tot een decoratief patroon.

Van asbakken tot de cover van de Vogue, overal doken de vibrerende motieven op

Hit

Door de tentoonstelling in het MoMa werd op-art - een afkorting van optical art - niet alleen als kunststroming op de kaart gezet. Ook buiten de kunstwereld groeide deze kunst uit tot dé hit van de jaren zestig. Van asbak tot advertentie, jurken, televisie-decor en cover van de Vogue, overal doken de vibrerende motieven op. Zanger David Bowie koos werk van op-art-kunstenaar Victor Vasarely als achtergrond voor zijn lp-hoes van 'Space Oddity'. Vasarely zou later ook het logo van Renault creëren.

deVerdieping **Trouw**

Volg ons

Trouw Apps

© 2017 de Persgroep Nederland B.V.

Alle rechten voorbehouden

De Persgroep Nederland is onder andere uitgever van
het [AD](#), [de Volkskrant](#), [het Parool](#) en [Trouw](#)

Feedback